

Urk, 15-03-2019

Gereformeerde Kerk vrijgemaakt
"Rehoboth" Urk
Postadres: Postbus 170, 8320 AD, Urk
Email: scriba@rehobothurk.nl

Aan de Generale Synode
van de Gereformeerde Kerken vrijgemaakt Goes 2020

Betreft: Revisieverzoek inzake besluiten NGK - GKv GS Meppel 2017

Als aanvulling op het revisie verzoek inzake het besluit MVEA Meppel 2017, wil de raad van de GKv te Urk tevens zijn moeite en bezwaren uitspreken tegen de voorgenomen eenwording met de NGK.

De raad van de GKv Urk heeft samen met de NGK te Urk in 2001 uitgesproken dat er wederzijdse erkenning is van het kerk van Christus zijn. Die uitspraak is in een document vastgelegd en hangt als tastbaar bewijs in de kerk van de GKv en de NGK. Op grond van deze erkenning ontstond een sfeer waarbinnen gewerkt kon worden aan verdere samenwerking. In beide kerken overheerste diepe dankbaarheid jegens de Here die dit gaf.

Groot was de teleurstelling dat de synode van Zuidhorn (2002) besloot de contacten met de NGK wat af te remmen. De plaatselijke kerken werden opgeroepen geen activiteiten te ontplooiën die door het landelijk beleid niet werden gesteund. Dat heeft tot teleurstelling in beide kerken te Urk geleid die nog steeds niet helemaal weg is.

Toen de synode van Ede in 2014 uitsprak dat er op grond van de Schrift geen ruimte werd gezien voor de vrouw als ambtsdrager werd tegelijk uitgesproken dat samenwerken met de NGK waar de vrouw wel als ambtsdrager kon functioneren, moest doorgaan. Dat was aanleiding voor Prof. dr. J. Douma om met de GKv te breken.

De raad van de GKv te Urk wilde zover niet gaan en zag verschil tussen de landelijke situatie en de plaatselijke situatie. Op plaatselijk vlak ontstonden na de frustraties van 2002 weer warme en fijne banden die gebaseerd waren op het Woord van de Here en de belijdenis. Ook de NGK heeft in haar eigen landelijke verband een geheel eigen plaats en heeft haar moeiten en zorgen met de landelijke besluiten met ons gedeeld.

Nu doet zich echter het feit voor dat het niet langer om samenwerken gaat, maar dat we als kerken samengaan en één kerk worden.

De raad van de GKv te Urk acht het niet opportuun om te gaan behoren tot "één" kerk waarbinnen de vrouwen ambtsdrager kunnen worden en aan de, nu nog, eigen synode te schrijven dat de raad zich niet kan vinden in het besluit om de vrouw ambtsdrager te laten zijn. De raad van de GKv te Urk

heeft bezwaar tegen de inhoudelijke argumenten van de synode en met de procedurele kant van het werken aan eenheid.

Er worden in het besluit prachtige dingen gezegd, zoals: “onze harten tot elkaar gebracht”, “tot eer van God verder gaan op weg naar eenheid” en “over en weer de inzet om trouw te blijven aan de Schrift en de Gereformeerde belijdenis”. Maar, daar wringt nu juist de schoen. Ons revisieverzoek, van het ‘vrouw in ambt’ besluit, maakt duidelijk dat de raad van de GKv Urk vindt dat het genomen besluit niet te verenigen valt met wat wij in de Schrift over ‘vrouw in ambt’ lezen.

Op de classis Kampen heeft de raad van de GKv te Urk grote bezwaren laten horen tegen de gezamenlijke avondmaalsviering van de GKv te Kampen en de NGK te Kampen. De NGK te Kampen laat samenlevende homoseksuele paren van harte toe aan de avondmaalstafel. Wij begrijpen heel goed dat er met tucht voorzichtig moet worden opgetreden en dat de benadering van homoseksueel geaarde broeders en zusters vaak veel te wensen overliet, maar dat wil niet zeggen dat we een homoseksuele levensstijl moeten toestaan. Hoe staat dat met de gevoelens van broeders en zusters die grote moeite hebben met deze praktijk van de Synode?

Hoe kunnen wij nu één worden met een kerkverband waarbinnen een levensstijl van homoseksueel samenlevende stellen wordt verdedigd als de GKv te Urk dat juist afwijst? Dat staat toch op gespannen voet met elkaar?

Wij zijn van mening dat de zorgvuldigheid wordt opgeofferd aan de snelheid waarmee processen moeten worden uitgevoerd. Behalve de genoemde bezwaren van de GKv te Urk geuit op de classis Kampen tegen het gezamenlijk avondmaal vieren met de NGK te Kampen waar de homoseksuele levensstijl wordt verdragen zijn wij ook verbaasd over de gezamenlijke kerkdienst met de daarop volgende gezamenlijke avondmaalsviering die landelijk de aandacht kreeg. Er zat een boodschap in van: hier kunnen we alleen maar heel dankbaar voor zijn en blij over worden. Dat lijkt allemaal heel sympathiek, maar is het dat ook? Sympathiek betekent letterlijk: gelijke gevoelens. Maar wij ervaren dat niet zo. Sterker nog, wij achten dat het Gereformeerd karakter van ons kerkverband in groot gevaar is.

Als onder ons, vrouwen de bediening van de verzoening mogen uitvoeren, als homoseksueel samenlevende stellen niets meer in de weg wordt gelegd, gaan we dan niet de weg op van de grote volkskerken in de jaren ‘60 en ‘70 van de vorige eeuw? Zijn dat voor ons geen bakens in de zee om die weg niet te volgen? De grote volkskerken zijn op de weg van ‘vrouwen de sleutels van Gods koninkrijk laten bedienen’ en ‘homostellen aanvaarden’ verder gegaan en hebben uitgesproken dat het Schriftgezag zoals beleden in de artt. 3 t/m 7 van de NGB ook anders kan worden opgevat zoals verwoord in het rapport “God met ons” van de (toen zo genoemde) synodale kerken in 1980.

Het gaf ruimte om de verzoening door voldoening aan de kaak te stellen. Hoe ver zijn wij daar nog van verwijderd? Het ND van 6 maart 2019 maakt melding van de mening van Reinier Solleveld dat het niet om de verzoening gaat maar om de overwinning van Christus.

Wij hopen DV zondag 10 maart 2019 het Heilig Avondmaal te vieren als gedachte aan Christus die ons geen kroon in handen gaf om Zijn Koningschap te vieren, maar brood en wijn om Zijn lijden en sterven te vieren of te gedenken.

Wij vragen u dringend om niet op deze wijze te komen tot eenwording met de NGK. Zowel GKv en NGK zouden zich moeten bezinnen op de vraagstukken zoals beschreven en gezamenlijk tot inkeer moeten komen op de besluiten rondom 'vrouw en ambt' homoseksuele leefstijl en avondmaal. Als dat gebeurt ontstaat er werkelijk een basis van trouw aan schrift en belijdenis voor één gereformeerde kerk. In dat proces zouden wij ook geduld moeten tonen en gesprek moeten blijven voeren met de CGK.

Met vriendelijke groet,

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Br. R. L. Kater, Preses

A smaller, more compact handwritten signature in black ink, featuring several sharp, intersecting strokes.

Br. F.J. Visser, Scriba